

X.

Behandling af en Sag mod en udebleven Anklaget.

§ 316.

Finder Førstedommeren ikke Anledning til ifølge § 176 at udsætte en Sags Behandling paa Grund af Anklagedes Udeblivelse, oplæses Anklageakten og Stævningen, og den offentlige Anklager nedlægger, efterat have udtalt sig over Sagen, sin Paastand. Er der ingen Mangler ved Forundersøgelsen, Anklageakten eller Stævningen, der maae bevirke, at Sagen ei kan fremmes, affige Dommerne, uden Rævningsræs Mellemkomst, Dom, i Henhold til hvad der foreligger i Sagen. Anklagedes Udeblivelse forhindrer ikke, at Sagen mod Medanklagede foretages paa sædvanlig Maade. Den Privates Erstatningskrav henvises i slikt Tilfælde til Paatale ved de civile Domstole.

§ 317.

Den saaledes affagte Dom kan ikke indanes for Høiesteret.

§ 318.

Domfældes Anklagede, bekjendtgjøres Dommen 3 Gange efter hinanden i den Berlingste politiske og Avertissementstidende, samt opflaaes, hvor han sidst har havt Bopæl, og paa det Sted, hvor Retten har været holdt. Der lægges Beslag paa hans Eiendele, som bestyres af det Offentlige som Umhyndiges Midler. Af Indtægterne kan der efter Omstændighederne tilstaaes hans Kone eller Børn eller Forældre et passende Underhold. Det Tiloversblevne af Indtægten tilfalder Kongerigets særlige Kasse. Over Indtægt og Udgift aflægges aarligt Regnskab ved Bekjendtgjørelse i den Berlingste politiske og Avertissementstidende.

§ 319.

Det er enhver Politiebedsmands og Politibetjents Pligt at anholde den, der saaledes efter Udeblivelse er dømt til Straf, hvorsomhelst han maatte træffes.

§ 320.

Indfinder den Domfældte sig, eller anholdes han inden 5 Aars Forløb, efter Dommens sidste Bekjendtgjørelse, betragtes Dommen

som ikke affagt, og Sagen foretages og behandles paany som enhver anden Sag, paa Grundlag af den tidligere Anklageakt. Eiendelene forblive under Beslag, indtil ny Dom er affagt.

§ 321.

Trifindes den Udeblevne under den nye Sag, udreder han dog Omkostningerne ved Udeblivelsesagen, og Reenindtægten af hans Eiendele, der er falden, medens Udeblivelsesdommen stod ved Magt, tilfalder Kongerigets særlige Kasse, medmindre han godtgjør Umuligheden af at være mødt i rette Tid, i hvilket Tilfælde han ved Dommen kan fritages for at udrede nævnte Omkostninger, og den faldne Reenindtægt kan gives tilbage.

§ 322.

Indfinder den Udeblevne sig ikke inden Udløbet af de 5 Aar, er Dommen endelig, og den kan fuldbyrdes, hvor Domfældte end maatte antræffes. Hans Eiendele holdes tilbage, indtil han udfører sin Straf eller ved Døden afgaaer, hvorefter den Kapital, der bliver tilovers, efterat Sagens Omkostninger (foruden den faldne aarlige Reenindtægt) ere fradragne, tilbagegives til ham eller hans Arvinger. Afgaaer han ved Døden inden de 5 Aars Udløb, tilbagegives Kapitalen paa lige Maade til hans Arvinger.

XI.

Netsforfølgnings og Straffedommes Forældelse.

§ 323.

Offentlig Paatale af en Forbrydelse, der hører under Rævningsrettens Paakjendelse, bortfalder, naar ti Aar ere forløbne, efterat Forbrydelsen blev begaaet. Er der indledet Undersøgelse i Anledning af Forbrydelsen, regnes de ti Aar fra det sidste Skridt i Undersøgelsen.

§ 324.

En ved Rævningsret affagt Dom kan ikke fuldbyrdes, naar det ikke er skeet inden 20 Aar efter endelig Doms Afgivelse, medmindre Dømmen lyder paa Livsstraf eller offentligt Arbejde paa Livstid. De 20 Aar begynde at løbe fra Høiesteretsdommens Afgivelse, eller, dersom Sa-